

NEIL GAIMAN

Traducció d'Aïda Garcia Pons

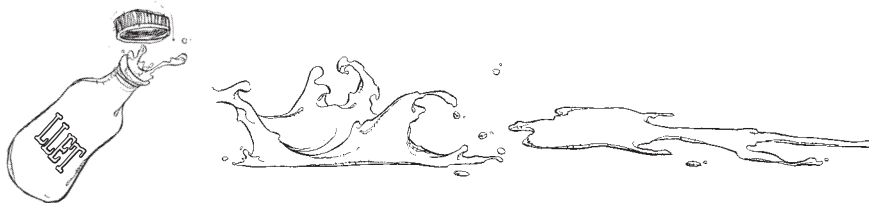
Estrella Polar

L'AL·LUCINANT,
galàctic i piràtic
VIATGE DEL
Pare

NEIL GAIMAN

IL·LUSTRACIONS DE SKOTTIE YOUNG

TRADUCCIÓ D'ÀIDA GARCIA PONS

Estrella Polar

Títol original: *Fortunately, the Milk*

© del text: Neil Gaiman, 2013

© de les il·lustracions: Skootie Young, 2013

© de la traducció: Aïda Garcia Pons, 2014

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2024

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

La primera edició en anglès va ser publicada als EUA el març del 2013.

Aquesta edició es publica per acord amb Little, Brown and Company, segell d'Hachette Book Group, Inc., Nova York, EUA.

Tots els drets reservats.

Tots els personatges i fets d'aquest llibre són producte de la imaginació de l'autor. Qualsevol semblança a fets i persones reals és totalment una coincidència.

Primera edició: març del 2014

Primera edició en aquesta presentació: juny del 2024

ISBN: 978-84-1389-841-4

Dipòsit legal: B. 9.787-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Estimada persona que llegeixes aquesta carta,
Segurament tot va començar fa vora vint anys,
quan vaig escriure un llibre que es deia *El dia que
vaig canviar el meu pare per dos peixos de colors*.
Es tracta d'un nen que canvia el seu pare per dos
peixos. Fa molta gràcia.

I això és el que li passa al pare del llibre: que
sempre l'estan canviant per una cosa o una al-
tra; i ell no se n'adona, que el canvien per altres
coses; ell vinga llegir el diari. I just abans d'ar-
ribar a la part més emocionant de la història,
l'home es menja una pastanaga! No és precisa-
ment un retrat gaire positiu de la paternitat, oi
que no?

I des d'aleshores que la gent regala aquest llibre pel Dia del Pare.

I jo me'n sento culpable. Com a pare que soc. Com a ésser humà que soc. La gent vinga llegir el meu llibre i veure que els pares són personatges distrets, amb el nas ficat en el seu diari, embalums de distracció que de tant en tant mengen una pastanaga.

Així que vaig pensar que havia de fer-hi alguna cosa. Vaig decidir que escriuria un llibre en el qual el pare fes totes les coses superemocionants que fan els pares en la vida real.

En aquest cas, sortiria a buscar la llet per a l'esmorzar dels seus fills.

I també faria totes les altres coses que es fan quan se surt a buscar la llet. Coses com ara escapar-se d'uns extraterrestres amorfs verdosos, i haver de caminar per la planxa d'un vaixell pirata del segle XVIII, i ser rescatat per un estegosaure* (viatjant del temps professional) que viatja amb un globus aerostàtic, i estar a punt de ser sacrifi-

* I inventor del botó.

cat pel déu d'un volcà, i ser víctima d'uns wampirs i, evidentment, salvar el món.

I això sense dir res dels ponis. Ni de la Policia Espacial Dinosàurica. Per sort, la llet, no l'abandonarà mai. I si no anava amb compte potser fins i tot destruiria l'Univers.

L'al·lucinant, galàctic i piràtic viatge del pare és l'únic llibre que he escrit que respon de veritat totes les Grans Preguntes. Les que ningú no gosa formular mai. Preguntes com ara:

Què passa quan obres la porta d'una aeronau i deixes que hi entri el continu d'espai-temps?

Els extraterrestres dolents arrencaran tots els arbres de la Terra i els reemplaçaran per coixins de sofà? I reemplaçaran Austràlia per un decoratiu plat pla enorme amb un dibuix del continent australià?

De veritat que vivim en el present o, tal com diu l'Excel·lent Mestra Esteg, vivim en un futur superllunyà?

I a més també hi ha dibuixos. Moltíssims dibuixos que ha fet l'Skottie Young: un gran mestre del dibuix; un home que ha guanyat premis per

les seves il·lustracions; un home que sap la fila que fa un estegosaure que viatja pel temps amb un globus aerostàtic; un home de bronze, vaja.

No he dit encara que, al llibre, hi surten piranyes, però sí, n'hi ha. Més o menys, vaja.

I per sort per a l'Univers, al llibre també hi surt llet. *Visca!* I fa molta gràcia.

Espero que els pares me'n donin les gràcies a escala internacional. Quan hagin acabat de llegir el diari, és clar.

Atentament,

Neil Gaiman

*Per al meu pare, en David, descansi en pau,
i que hauria explicat el conte amb molt de goig,
i per al meu fill, en Michael,
que mai no se n'hauria empassat
ni una paraula. Amb amor.*

N.G.

*Per al meu pare, que ens explicava històries
i ens feia riure.
Et trobo molt a faltar.*

S.Y.

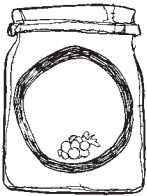

A

la nevera només hi havia suc de taronja. Res que es pogués posar al bol dels cereals, tret que es consideri que el quètxup i la maionesa o el suc de cogombrets pot quedar bo amb els Toastios, cosa que jo no trobo apropiada, i la meva germana petita tampoc, tot i que ella s'ha menjat força coses rares, com els xampinyons amb xocolata.*

—No hi ha llet —va dir la meva germana.

* De fet, no li va agradar gens menjar-se'ls. I jo, de fet, no li vaig dir que hi havia xampinyons dins el paquet de la xocolata. Va ser un experiment.

